EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2022/1704

(2022. gada 4. maijs)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2020. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumu par Eiropas Savienības 2020. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja,

— ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0079/2022),

A. tā kā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja ("Komiteja") pārstāv dalībvalstu sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, iesaista tos Savienības lēmumu pieņemšanas procesā un pilda savu uzdevumu – uzlabot likumdošanas procesu un augšupēji stiprināt Savienības demokrātiju;

B. tā kā Komiteja tiecas sasniegt trīs svarīgus mērķus, proti: i) nodrošināt atbilstīgu saikni starp Savienības politiku un ekonomiskajiem, sociālajiem un pilsoniskajiem apstākļiem uz vietas; ii) veicināt līdzdarbīgākas Savienības izveidi un iii) popularizēt vērtības, kas ir Eiropas integrācijas pamatā;

C. tā kā sociālie partneri un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kam cīņā pret Covid-19 pandēmiju Savienībā ir bijusi vadošā loma, pārrunājot trūkumus un ierosinot īpašus pasākumus, un tāpēc tie var sniegt lielu ieguldījumu Savienības atveseļošanas plānu īstenošanas, uzraudzības un pielāgošanas panākumu kaldināšanā;

D. tā kā noteiktos gadījumos Komisijai vai Padomei ir obligāti jāapspriežas ar Komiteju, un Komiteja var arī pieņemt atzinumus pēc savas iniciatīvas, vienlaikus aplūkojot plašu jautājumu loku, kā noteikts Vienotajā Eiropas aktā, Māstrihtas Līgumā un Amsterdamas Līgumā, tādējādi nodrošinot iespēju tos apspriest Parlamentā;

E. tā kā pēc Covid-19 pandēmijas uzliesmojuma un ņemot vērā situāciju Savienībā, Komiteja nolēma, ka visā savā darbā ņems vērā Covid-19 pandēmijas ietekmi uz ekonomiku un sabiedrību kopumā;

F. tā kā Komiteja izmantoja savas sadarbības grupas – pilsoniskās sabiedrības jumta organizāciju tīkla – sniegtās priekšrocības, lai pārrunātu problēmas, ar kurām tās saskārušās, pārvarot Covid-19 pandēmiju, apkopotu to ar pandēmiju saistītos pieprasījumus un aicinātu uzņemties svarīgu lomu Savienības atveseļošanas plāna izstrādē, lai lēmumu pieņēmējiem varētu palīdzēt pārvarēt krīzes ietekmi uz ekonomiku;

G. tā kā sakarā ar Covid-19 pandēmiju Komitejai bija nepieciešams pārskatīt un pielāgot iekšējo darbību un darba metodes, lai turpinātu pildīt uzticētos uzdevumus,

1. ar gandarījumu norāda, ka Revīzijas palāta nav konstatējusi nozīmīgus trūkumus attiecībā uz revidētajiem Komitejas cilvēkresursu un iepirkuma tematiem;

2. uzsver, ka Revīzijas palāta, balstoties uz veikto revīziju, ir secinājusi, ka kopumā 2020. finanšu gadā veiktajos maksājumos, kas saistīti ar iestāžu, tostarp ar Komitejas, administratīvajiem izdevumiem, būtisku kļūdu nav; atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palāta nav konstatējusi īpašas problēmas saistībā ar darījumu pareizību;

3. ir informēts, ka Revīzijas palātas gada pārskata 9. nodaļa „Administrācija" ir veltīta izdevumiem par cilvēkresursiem, ēkām, aprīkojumu, enerģiju, komunikācijas un informācijas tehnoloģijām un ka Revīzijas palāta norāda, ka šādi izdevumi ir zema riska izdevumi;

Budžeta un finanšu pārvaldība

4. norāda, ka Komitejas budžets 2020. gadam bija 142,5 miljoni EUR (par 4,22 % lielāks nekā 2019. gada budžets), no kuriem 130,9 miljoni EUR tika iztērēti vai kā saistības pārnesti uz 2021. gadu;

5. norāda, ka izpildes līmenis 2020. gadā bija 91,8 % (salīdzinājumā ar 98,1 % 2019. gadā); ir informēts, ka pandēmijas uzliesmojums ietekmēja vairākas budžeta pozīcijas (Komitejas locekļu ceļa izdevumi un pabalsti, mutiskā tulkošana, personāla komandējumi un pasākumu un uzklausīšanas sanāksmju rīkošana), gan samazinot apropriāciju izlietojumu, gan radot nepieciešamos papildu izdevumus;

6. norāda, ka, lai novērstu atlikušās summas pandēmijas uzliesmojuma skartajās budžeta pozīcijās, Komiteja 2020. gada sākumā ierosināja veikt pārvietojumus, kuru kopējā pārvietojumu summa bija ārkārtīgi liela – aptuveni 12,5 miljoni EUR; tomēr konstatē, ka no 2019. uz 2020. gadu pārnesto apropriāciju izpilde bija nedaudz zemāka nekā 2019. gadā: 79,2 % (6,9 miljoni EUR) 2020. gadā salīdzinājumā ar 82,1 % (7,1 miljons EUR) 2019. gadā;

7. pieņem zināšanai Komitejas prezidija 2020. gada 28. aprīļa lēmumu par IT līdzfinansējuma vienreizēju palielinājumu Komitejas locekļiem, kuri ir „kvalificēti" locekļi (t. i., tie, kuri ir apmeklējuši vismaz 50 % sanāksmju, uz kurām bija uzaicināti), lai saņemtu 2 500 EUR par katru no diviem 2020. gadā veiktajiem gada maksājumiem (nevis 1 500 EUR par katru no diviem gada maksājumiem jebkurā citā gadā); aicina Komiteju savā tīmekļa vietnē sniegt informāciju par šo vienreizējo palielinājumu Komitejas locekļu ceļa izdevumiem un piemaksām veltītajā sadaļā; norāda, ka minētā lēmuma mērķis bija nodrošināt Komitejas locekļiem iespēju izmantot efektīvus un stabilus elektroniskos līdzekļus saziņai un sanāksmju apmeklēšanai; norāda, ka Komitejas locekļiem tika piedāvāts arī portatīvs personiskais dators; norāda, ka IT līdzfinansējuma piemaksas faktiskie izdevumi locekļiem 2020. gadā bija 1 443 500 EUR, no kuriem 578 000 EUR ir šis palielinājums; attiecībā uz pareizu finanšu pārvaldību vērš uzmanību uz to, ka IT līdzfinansējuma piemaksa ir vienotas likmes pabalsts, kas nav balstīts uz faktiskajām izmaksām, un tas nozīmē, ka Komitejas locekļiem netiek prasīts iesniegt apliecinošus dokumentus, lai saņemtu šo piemaksu;

8. atkārtoti pauž nožēlu par Komitejas prezidija 2020. gada 9. jūnija lēmumu, ar kuru Komitejas locekļiem atļauj pieprasīt parasto dienas naudu par attālinātu piedalīšanos Komitejas sanāksmēs; norāda, ka minētā lēmuma mērķis bija kompensēt Komitejas locekļiem pienākumu izpildē pavadīto laiku un ar to saistītās administratīvās izmaksas, bet norāda, ka tas kaitē Komitejas reputācijai iedzīvotāju acīs; pieņem zināšanai, ka Komitejas priekšlikumu piešķirt īpašu dienas naudu par attālinātu piedalīšanos sanāksmēs (145 EUR salīdzinājumā ar standarta dienas naudu 290 EUR apmērā) nevarēja īstenot līdz brīdim, kamēr Padome nebija pieņēmusi minēto priekšlikumu, kas stājās spēkā 2021. gada 1. jūlijā; saprot, ka neviens no minētajiem lēmumiem neietvēra atmaksāšanu papildus dienas naudai, tādējādi izslēdzot ceļa izmaksu un piemaksu atmaksāšanu; norāda, ka dienas naudas kopējās izmaksas 2020. gadā bija 4 440 099 EUR, no kuriem 2 270 700 EUR bija paredzēti attālinātai dalībai un 2 169 399 EUR – fiziskai dalībai sanāksmēs; atzīst, ka budžeta lēmējinstitūcijas ir informētas par katru attiecīgo Komitejas prezidija lēmumu; atkārtoti aicina Komiteju apsvērt jaunu atalgojuma praksi, lai nodrošinātu taisnīgu un samērīgu atalgojumu tās locekļiem, kura pamatā nav tikai kompensācijas vai piemaksas; aicina Padomi saskaņot Komitejas lēmumu pieņemšanas pilnvaras attiecībā uz atalgojumu ar Reģionu komitejas pilnvarām;

9. norāda, ka Komitejas ceļojumu aģentūra ceļojumiem starp Briseli un galvenajām Eiropas pilsētām piemēro maksimālo summu; jautā Komitejai, kādā veidā tā mudina savus locekļus un ceļojumu aģentūras pieņemt pārdomātu ceļojumu rezervēšanas praksi;

10. norāda, ka 2020. gadā Komiteja kā vadošā iestāde organizēja astoņas atklātas konkursa procedūras par summu, kas pārsniedz 15 000 EUR; konstatē, ka gan Komitejas, gan Reģionu komitejas (RK) apsardzes pakalpojumu piedāvājuma summa bija aptuveni 24 miljoni EUR, kļūstot par Komitejas augstākā apmēra piedāvājumu 2020. gadā;

Iekšējā pārvaldība, sniegums un iekšējā kontrole

11. norāda, ka tika sākts integrētais darbības analīzes projekts (*IBIP*), lai noteiktu pamatcēloni budžeta dispersijai, veicot budžeta un reālo izmaksu, kas saistītas ar tādām darbībām kā sanāksmes, pasākumi, konferences utt., salīdzinošās analīzes; norāda, ka *IBIP* pirmajā daļā ir apzināti un grupēti pamatā esošie procesi, tādējādi sagatavojot iestrādes projekta otrajai daļai, kurā galvenā uzmanība tiks pievērsta procesu uzlabošanai un pārveidošanai; aicina Komiteju ziņot par izmaksām un ietaupījumiem, kas saistīti ar *IBIP*;

12. norāda, ka Komiteja 2020. gadā izdeva 131 atzinumu, nostājas dokumentu un informatīvu ziņojumu (salīdzinājumā ar 127 – 2019. gadā); ņem vērā, ka Covid-19 pandēmijas sākumā, saskaroties ar grūtībām pieņemt pieprasītos atzinumus stingros iestāžu noteiktos termiņos, Komiteja, reaģējot uz atzinumu pieprasījumiem, pirms grozītās procedūras apstiprināšanas pieņēma 13 nostājas dokumentus, lai reaģētu uz pieprasītajiem atzinumiem nolūkā nodrošināt efektīvu un savlaicīgu ieguldījumu saistībā ar Savienības reaģēšanu; prasa Komitejai sniegt ziņojumu par iestāžu noteikto termiņu ievērošanu un iespējamo kavēšanos iepriekšējo 5 gadu laikā;

13. norāda, ka jaunā organizatoriskā shēma stājās spēkā 2020. gada 1. janvārī, ieviešot svarīgas izmaiņas, piemēram, tika izveidota Komunikācijas un iestāžu attiecību direkcija, un juridiskais dienests pārvietots Komitejas ģenerālsekretāra pakļautībā; pauž bažas par to, ka reorganizācija nenodrošina juridiskajam dienestam nepieciešamo neatkarību, lai tas darbotos efektīvi; aicina Komiteju pārskatīt tās reorganizāciju;

14. norāda, ka ir pieņemts Komitejas lēmums Nr. 078/21, ar ko nosaka procedūru konsultācijām ar juridisko dienestu; pauž bažas par vājo un neprecīzo formulējumu, saskaņā ar kuru juridiskais dienests „tiek informēts un/vai ar to apspriežas pirms tādu pasākumu pieņemšanas, kas saistīti ar nopietniem pārkāpumiem", jo nepietiek tikai ar informāciju; atkārtoti pauž stingru aicinājumu ieviest iekšējas procedūras, kas paredz savlaicīgu un obligātu apspriešanos ar juridisko dienestu par šādiem pārkāpumiem un ar tiem saistītajiem pasākumiem nolūkā mazināt ar tiem saistīto lēmumu juridisko risku; atgādina Komitejai, ka juridiskajam dienestam ir jāspēj neatkarīgi novērtēt visus Komitejas vadības pieņemtos lēmumus un tā rīcībā ir jānodrošina pietiekami resursi un prerogatīvas, kas vajadzīgas, lai Komitejas interesēs sekmīgi pildītu savus uzdevumus;

15. pieņem zināšanai Komitejas centienus izplatīt savus atzinumus kopā ar citiem ziņojumiem un pasākumiem, kas arī palīdz izpildīt tai uzticētos uzdevumus; atzīst, ka Komisijas ietekmes novērtējumā regulāri tiek ņemti vērā Komitejas atzinumi, taču Parlaments joprojām ir nobažījies par Komitejas darba ietekmēšanu; tālab aicina Komiteju nodrošināt, ka visi atzinumi tiek darīti zināmi attiecīgo Parlamenta komiteju deputātiem, un oficiāli un sistemātiski pieprasīt uzstāšanās laiku Parlamenta ziņojumu projektu iesniegšanas laikā saskaņā ar Parlamenta un Komitejas sadarbības nolīgumu; aicina Komiteju atzinumu sagatavošanā iesaistīt Parlamenta referentus, lai stiprinātu arī politisko sadarbību ar Parlamentu; iesaka Komitejai veikt kvantitatīvāku un kvalitatīvāku savu atzinumu ietekmes analīzi; tādēļ mudina Komiteju palielināt personālu, kas strādā likumdošanas un iestāžu attiecību jomā;

16. norāda, ka 2020. gadā Komiteja darbiniekiem, tostarp vidējam vadības līmenim, rīkoja četras apmācības sesijas par riska novērtējumu, kurās piedalījās aptuveni 15 % darbinieku, kā arī apmācības sesijas katram direktorātam, lai palīdzētu tām novērtēt riska scenāriju ietekmi uz izvirzītajiem gada mērķiem; norāda, ka 2020. gada beigās tika izveidots reģistrs, kurā sasaistīti katra direktorāta mērķi, riski un kontroles pasākumi;

17. ar bažām norāda, ka darbinieku trūkums Komitejas iekšējās revīzijas dienestā (IRD) negatīvi ietekmē to, ka iekšējais revidents spēs nodrošināt revīzijas ticamību; atgādina, ka saskaņā ar Revīzijas palātas 2019. gada pārskatu Komiteja kopš 2014. gada nav veikusi visaptverošu riska novērtējumu, un pauž bažas par to, ka vienīgā vispārējā riska novērtējuma pamatā ir gandrīz tikai IRD iegūtā informācija; mudina iekšējās revīzijas komiteju šo situāciju labot; norāda, ka patlaban tiek izstrādāta harta un revīzijas rokasgrāmata, kurās sīkāk definētas darba metodes un procedūras; atkārtoti aicina Komiteju ziņot par galvenajiem konstatējumiem iekšējās revīzijas ziņojumā par ētiku, kas pieprasīts jau 2019. gadā;

18. norāda, ka 2020. gada beigās Komiteja sāka ikgadējo pārbaudi, lai novērtētu atbilstību iekšējās kontroles standartiem, un ka tika pārskatīta 2020. gada anketa; atgādina, ka no 2019. gada pārbaudes uz 2020. gadu tika pārcelti divi turpmāki pasākumi, proti, i) sensitīvo amatu oficiāls novērtējums, ko pieņēma 2021. gada decembrī, un ii) iekšējās komunikācijas daudzgadu stratēģijas īstenošana; pauž nožēlu, ka, ņemot vērā šīs darbības nozīmīgumu, komunikācijas stratēģijas apspriešana joprojām turpinās un ka rīkošanās tika atlikta līdz 2021. gadam; norāda, ka 2020. gada pārbaudē visi direktorāti 2021. gadā plānoja reģistrēt un centralizēt procedūras;

19. atzinīgi vērtē to, ka papildus daudzpakāpju preventīvajām kontrolēm atmaksāšanas procesā ir paredzēts, ka visus prasījumus pārbaudīs finanšu procedūru ierosināšanas darbinieks un pēc tam tos atkārtoti pārbaudīs funkcionāli neatkarīgs pārbaudītājs un ka pēc tam visus maksājumus vadības līmenī apstiprinās pienācīgi pilnvarots kredītrīkotājs;

Cilvēkresursi, vienlīdzība un personāla labjutība

20. norāda, ka 2020. gada beigās Komitejas kopējais nodarbināto skaits bija 702, kas ir tikpat, cik 2019. gada beigās, un ka darbinieku īpatsvars štatu saraksta amatos bija 95,6 %, kas ir nedaudz mazāk nekā iepriekšējos gados; pauž bažas par Komitejas pieaugošo darba slodzi, kas var ietekmēt darbinieku labjutību;

21. pauž nožēlu par to, ka ir daudz ilgstošu vakanču vidējās un augstākās vadības amatos (piecas vakances, kas ilgst septiņus mēnešus vai vairāk), vadītāju pagaidu amatos (divas vakances, kas ilgst vairāk par septiņiem mēnešiem), neskatoties uz spēkā esošajiem noteikumiem, un divkāršos vadītāju amatos „dienesta interesēs" (seši vadītāji divkāršos amatos ilgāk par septiņiem mēnešiem); pauž nožēlu par to, ka 2020. gadā tika atceltas un pārpublicētas divas atlases procedūras, bet viena atlases procedūra tika izbeigta bez iecelšanas amatā, par ko tika iesniegta sūdzība Eiropas Ombudam (Ombudam); ar bažām konstatē, ka 23 amata vietas joprojām ir aizņemtas pēc mobilitātes termiņa beigām; pauž bažas par to, ka šādas situācijas var radīt negatīvu priekšstatu par Komitejas cilvēkresursu vadību un tādējādi sarežģīt personāla atlasi; prasa ģenerālsekretāram kā augstākās administratīvās iestādes vadītājam Komitejā veikt pilnīgu situācijas novērtējumu un ziņot budžeta lēmējinstitūcijām;

22. norāda, ka 2020. gadā Komiteja konstatēja, ka nespēja atrast piemērotus darbiniekus ir iekšējs transversāls jautājums; mudina Komiteju izpētīt, kā būtu iespējams palielināt Komitejas kā darba devēja pievilcību un potenciālo kandidātu ieinteresētību, un pastiprināt sadarbību ar Eiropas Personāla atlases biroju, t. i., izveidot kvalificētu kandidātu rezerves sarakstus; ir informēts, ka *Sysper* aplikācijā ir publicēti sīki izstrādāti visu Komitejas sekretariāta amatu apraksti, lai palielinātu pārredzamību un palīdzētu veidot racionalizētāku pienākumu sadali; nešaubīgi aicina Komitejas ģenerālsekretāru uzlabot pārredzamību atlases komisiju iecelšanā, jo īpaši darbā pieņemšanas procedūrās vadošajos amatos, un apturēt tā dēvēto „ekvivalento" amatu izveidi, kas pārskatatbildību padara nepārredzamāku un rada aizdomas par to, vai tiešām tiek ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips; aicina veikt pasākumus, lai reaģētu uz darbinieku karjeras cerībām, piemēram, pārskatīt Komitejas lēmumus par mobilitāti, ieguldīt darbinieku apmācībā un sniegt konsultācijas karjeras jautājumos;

23. norāda, ka iepriekšējos gados to darbinieku īpatsvars, kuri izmanto elastīgu darba režīmu, svārstās no aptuveni 29 % līdz 34 %, ievērojami samazinoties 2020. gadā, un tas skaidrojams ar divu faktoru kombināciju, proti, ar Covid-19 pandēmiju saistītajiem pasākumiem, jo īpaši obligātajiem pārvietošanās ierobežojumiem, un Komitejas pieņemto atbrīvojumu no darba laika reģistrācijas; ar bažām norāda, ka to vīriešu īpatsvars, kuri 2020. gadā izmantoja elastīgus darba modeļus, bija viena piektdaļa, kas joprojām bija aptuveni tāds pats kā 2019. gadā; aicina Komiteju pieņemt apstiprinātu labu praksi šajā jomā, piemēram, informatīvas sanāksmes jaunpienācējiem, individuālas konsultācijas, ko sniedz vienlīdzīgu iespēju darbinieki, vai īpašu vietni iekštīklā, kā arī nodrošināt, ka pieejamo darba režīmu izmantošana nekādā veidā nesoda attiecīgo darbinieku karjeras izaugsmi; atzinīgi vērtē to, ka personas reģistrētās partnerattiecībās var izmantot bērna kopšanas atvaļinājumu un elastīga darba laika iespējas vecākiem ar maziem bērniem;

24. atzinīgi vērtē to, ka tāldarba iespēja tika paplašināta un izvērsta, iesaistot visus darbiniekus, izņemot tos, kas veic būtiski svarīgus uzdevumus, kuru izpildei nepieciešama klātbūtne telpās; norāda, ka papildus īpašām darbībām, kas vērstas uz pašaprūpi, darbinieki regulāri saņēma informatīvu biļetenu ar padomiem un ieteikumiem, lai palīdzētu viņiem pārdzīvot ilgstošu tāldarba periodu;

25. norāda, ka 2020. gada beigās Komitejā bija 702 darbinieki – 458 sievietes un 244 vīrieši; konstatē, ka to sieviešu īpatsvars, kuras ieņem vidējā līmeņa vadības amatus, tostarp struktūrvienību vadītāju amatus, ir samazinājies no 48 % 2019. gadā līdz 47 % 2020. gadā; ar bažām konstatē straujāku samazināšanos augstākās vadības, tostarp direktoru vietnieku, amatos – no 57 % 2019. gadā līdz 40 % 2020. gadā; norāda, ka šī tendence ir pretrunā pieaugošajam sieviešu skaitam AD amatu līmenī vai ekvivalentam skaitam citos amatos, kas nav vadošie amati (63,3 % 2020. gadā, 62,2 % 2019. gadā un 62,2 % 2019. gadā no kopējā darbinieku skaita); nepiekrīt tam, ka skaitļos iekļauj aizvietotāju vai vietnieku amatus, jo tie ir pagaidu amati, un tāpēc, ka relatīvi nelielā iestādē viena darbinieka iecelšana amatā var izkropļot kopējo proporciju;

26. mudina Komiteju izpētīt, kādi īpaši stimuli un pasākumi ir sekmīgi īstenoti citās struktūrvienībās, lai veicinātu sieviešu piekļuvi vadošiem amatiem, piemēram, formāla vadības kompetenču atzīšana nākamajā līmenī zem struktūrvienības vadītāja līmeņa, atbalsts mentorēšanai un apmācību kursiem vadības jomā; atgādina par vairākiem pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai politiskajā un administratīvajā darbā un kurus ir apspriedusi un noteikusi Parlamenta Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja; uzskata, ka dzimumu līdzsvara jomā Komitejai būtu jāizvirza vērienīgāki mērķi, lai darba vide kļūtu taisnīgāka, daudzveidīgāka un pievilcīgāka; ierosina tās Cilvēkresursu departamentā iecelt darbinieku, kas atbild par vienlīdzīgām iespējām, lai šajā ziņā atvieglotu darbības uz vietas;

27. norāda, ka Komitejā strādā darbinieki no visām dalībvalstīm; konstatē, ka attiecībā uz vadītāju ģeogrāfisko pārstāvību 2020. gada decembrī tikai 15 % vadītāju bija no ES-13 dalībvalstīm (salīdzinājumā ar 19 % 2019. gadā); aicina Komiteju panākt ievērojamu progresu un veikt pasākumus, lai panāktu personāla ģeogrāfisko līdzsvaru un visu dalībvalstu valstspiederīgo pienācīgu pārstāvību, tostarp vadības līmenī, atspoguļojot to daudzveidību, kā norādīts Civildienesta noteikumu 27. pantā;

28. norāda, ka, lai aizsargātu personas datus, netiek vākti dati par darbiniekiem ar invaliditāti, bet arī norāda, ka tas kavē faktiskās situācijas novērtēšanu un atbilstīgas politikas izstrādi šajā jomā; norāda, ka Komiteja piemēro pamatotu darba vietas pielāgošanas principu, lai, nodrošinot ergonomiskas mēbeles un IT aprīkojumu, radītu piemērotu darba vidi; atzinīgi vērtē to, ka Komitejas un RK kopējā ēku stratēģijā ir pilnībā ņemts vērā invaliditātes aspekts;

29. norāda uz rīcības plāna par vienlīdzīgām iespējām un daudzveidību 2017.–2020. gadam novērtējumu un sagaida, lai tas sniegtu vērtīgu ieguldījumu turpmāku piemērotu un konkrētu pasākumu ieviešanā; aicina Komiteju, izstrādājot jauno rīcības plānu, ņemt vērā arī Covid-19 pandēmijas laikā gūto pieredzi;

30. atzinīgi vērtē to, ka 2020. gadā Komiteja beidzot pieņēma individualizētu pieeju, lai novērstu izdegšanas sindroma gadījumus, kas kopā ar vispārīgiem pasākumiem ietvēra proaktīvu saziņu ar riska grupas darbiniekiem, elastīgus darba grafikus (bez laika reģistrācijas), informatīvu biļetenu ar padomiem un ieteikumiem un īpašus informēšanas pasākumus; pauž vilšanos par to, ka Komiteja nav spējusi noteikt, cik gadījumos darbinieku vidū ir bijuši ar darbu saistīti izdegšanas sindroma simptomi; aicina Komiteju neaprobežoties tikai ar izpratnes veicināšanas pasākumiem un pieņemt apstiprinātu paraugpraksi, cita starpā saistībā ar darba slodzes pārvaldību, saziņu un vadītāju apmācību par konfliktu risināšanu vai tādu politiku attiecībā uz atgriešanos darbā, kurā ņemta vērā specifika saistībā ar attiecīgu pārslodzi;

31. norāda, ka Komiteja uzņēma 48 ilgtermiņa praktikantus, visiem piešķirot ikmēneša stipendiju (tostarp bija 14 praktikanti, kuru prakse tika pārtraukta Covid-19 pandēmijas dēļ un kuri pēc tam atgriezās 2020. gada rudenī, un tika uzskaitīti divreiz); konstatē, ka visiem praktikantiem tika nodrošināti atbilstoši IT rīki un viņi varēja izmantot spēkā esošos Komitejas darbinieku darba noteikumus, tomēr pauž nožēlu par to, ka no pieciem īstermiņa praktikantiem trīs nebija tiesīgi saņemt nekādu finansiālu atlīdzību, izņemot apdrošināšanas polisi; atkārtoti aicina Komiteju nodrošināt, ka visi tās praktikanti saņem pienācīgu atalgojumu;

32. atgādina 2018. un 2019. gadā Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veikto izmeklēšanu saistībā ar aizskarošas izturēšanās lietu, kurā bija iesaistīts bijušais I grupas priekšsēdētājs un kuras izskatīšana tika sākta pēc daudziem gadiem, kuru laikā iekšējās procedūras nepilnību un administratīvās hierarhijas nepamatotās bezdarbības dēļ šo lietu nevarēja atrisināt labāk; pauž dziļu nožēlu par to, ka Komitejas ģenerālsekretārs joprojām atsakās atzīt iekšējos trūkumus un uzņemties atbildību, kā rezultātā tiek pārkāpts rūpības pienākums pret Komitejas darbiniekiem; pieņem zināšanai, ka ar Komitejas prezidija 2020. gada 9. jūnija lēmumu minētais Komitejas loceklis tika aicināts atsaukt savu kandidatūru uz Komitejas priekšsēdētāja amatu un tika atbrīvots no visām personāla vadības darbībām; uzsver, ka *OLAF* ir sniedzis disciplinārus un juridiskus ieteikumus un ka, pamatojoties uz tiem, Beļģijas prokurors ir uzsācis kriminālprocesu; ir informēts, ka minētais Komitejas loceklis ir pārsūdzējis Komitejas prezidija lēmumu Tiesā, bet ir zaudējis lietu; uzsver to, ka viņš joprojām neatzīst un nenožēlo savus pārkāpumus, kas liecina par pilnīgu savas rīcības izvērtēšanas un cieņas pret cietušajiem trūkumu;

33. pauž dziļas bažas par to, ka Padome iecēla bijušo I grupas priekšsēdētāju par Komitejas locekli uz jaunu pilnvaru termiņu; atzīst, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 302. pants piešķir Padomei ekskluzīvas pilnvaras iecelt Komitejas locekļus pēc apspriešanās ar Komisiju un pamatojoties uz to kandidātu sarakstu, kurus ierosinājušas dalībvalstis; tādēļ atzīst, ka Komitejai nav oficiālas lomas Padomes pieņemtajos lēmumos par Komitejas locekļu iecelšanu; pauž nožēlu par to, ka Komitejas locekļu iecelšanā nevar apspriesties ar Komiteju; uzsver, ka Komitejas pienācīgas darbības interesēs ir, lai Padome un Komisija saņemtu pienācīgu informāciju par kandidātiem iecelšanas procedūras laikā; prasa veikt iecelšanas procedūras pārskatīšanu, lai ļautu Komitejai rīkoties aktīvāk attiecībā uz tās locekļu iecelšanu; atzinīgi vērtē Komitejas vēlmi vairāk iesaistīties iecelšanas procedūrā un darīt to zināmu Komisijai;

34. pieņem zināšanai Komitejas prezidija 2020. gada 9. jūnija lēmumu attiecībā uz Komitejas iesaistīšanos tiesvedībā Briseles Krimināltiesā civilprasītāja statusā; norāda, ka pēc Briseles darba tiesību ievērošanas revidenta pieprasījuma attiecīgā Komitejas locekļa imunitāte iepriekšējo pilnvaru laikā tika atcelta, un mudina Komiteju nekavējoties veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu vēl nepabeigto tiesvedību Beļģijas tiesu iestādēs; sagaida, ka attiecīgās puses tiks sauktas pie atbildības, un prasa, lai tiktu informēts par tiesvedības gaitu;

35. ir informēts, ka ar abiem no morālās aizskarošās izturēšanās cietušajiem, kuri joprojām strādā Komitejā, ir panāktas izlīguma vienošanās, bet pauž nožēlu par to, ka viens no cietušajiem joprojām gaida vienošanās faktisku izpildi; pieņem zināšanai, ka 2022. gada aprīlī Komiteja paziņoja Parlamenta Budžeta kontroles komitejai, ka vienīgais neatrisinātais nolīguma punkts ir tieši saistīts ar gaidāmajām organizatoriskajām izmaiņām, par kurām jālemj kopā ar Reģionu komiteju, un ka abas puses vienojās, ka izlīguma nolīgumā iekļautais alternatīvais risinājums līdz šim nebūtu jāizmanto; aicina Komiteju nekavējoties izpildīt šos izlīguma nolīgumus un ziņot par to, kā tas ir likumīgi prasīts;

36. pauž nožēlu par to, ka kopš 2021. gada martā notikušajām virtuālajām sanāksmēm starp abiem smagajos pārkāpumos cietušajiem un Komitejas priekšsēdētāju Komiteja vēl nav panākusi vienošanos par izlīgumu ar cietušajiem, un pauž nožēlu par to, ka Komitejas vadības veiktie pasākumi nav bijuši ne efektīvi, ne izšķiroši; noraida Komitejas ģenerālsekretāra viedokli, ka tas, ka šie divi cietušie vairs nestrādā Komitejā, ir pamatots iemesls tam, ka nav panākta vienošanās par izlīgumu; atgādina Komitejai, ka cietušais, kas 2017. gadā atstāja darbu Komitejā, ir nosūtījis tai vairākus paziņojumus; uzsver, ka šis cietušais līdz 2021. gada vidum nesagaidīja nevienu sākotnēju administrācijas priekšlikumu, savukārt sūdzības Komitejas ģenerālsekretāram tika iesniegtas jau 2019. gada sākumā, un tādēļ stingri nosoda ģenerālsekretāra paziņojumu, kurā norādīts, ka izlīguma aizkavēšanās bija cietušā vaina; norāda, ka no smaga pārkāpuma cietušais, kas ir bijušais Komitejas loceklis, virtuālajā sanāksmē 2021. gada martā iesniedza vairākus pieprasījumus Komitejas priekšsēdētājam, tostarp prasību par Komitejas publisku atvainošanos cietušajiem, pilnīgu kompensāciju viņiem un ārēju izmeklēšanu par aizskarošu izturēšanos Komitejā; pauž dziļu nožēlu par to, ka cietušie, kuri ir neaizsargātā situācijā, atkal ir bijuši spiesti publiski atspēkot

Komitejas ģenerālsekretāra paziņojumus Parlamentam; pieņem zināšanai, ka 2022. gada aprīlī Komiteja paziņoja Parlamenta Budžeta kontroles komitejai, ka pasākumi, par kuriem tika panākta vienošanās minētajā sanāksmē, ir īstenoti vai tiek īstenoti; ņem vērā Komitejas priekšsēdētājas 2022. gada 13. aprīļa publisko paziņojumu, kurā viņa Komitejas vārdā atkārtoti pauž oficiālu atvainošanos visiem cietušajiem lietā;

37. norāda, ka izlīguma nolīgumu mērķis ir segt morālo kaitējumu, juridiskās palīdzības izmaksas un kompensēt ietekmi uz karjeru; pauž bažas par to, ka atsevišķas sarunas dažādos lietas posmos var novest pie nelīdzsvarotiem nolīgumiem ar cietušajiem, jo lietas tiek izskatītas atšķirīgi; mudina Komiteju pēc iespējas ātrāk izstrādāt un īstenot piemērotus un taisnīgus izlīguma nolīgumus attiecībā uz visiem cietušajiem; pauž nožēlu, ka Komiteja joprojām neuzņemas atbildību vai neveic ārēju izmeklēšanu, lai pārbaudītu ļaunprātīgas izmantošanas nopietnību, un mudina Komiteju, kā to apsolīja Komitejas vadība, veikt šādu izmeklēšanu un publiski atvainoties visiem tiem, kas cietuši no bijušā I grupas priekšsēdētāja izdarītajiem pārkāpumiem un morālas aizskaršanas; mudina Komiteju nekavējoties veikt visus nepieciešamos pasākumus, ja parādās kāds gadījums, un ieviest īpašus pasākumus, lai turpmāk novērstu visus iespējamos aizskarošas izturēšanās gadījumus; atgādina, cik svarīga ir darbinieku obligāta apmācība par pilnīgas neiecietības politiku;

38. atgādina Komitejai, ka cietušais, kas ir bijušais Komitejas loceklis, bija arī trauksmes cēlējs, kurš informēja Savienības iestādes par bijušā I grupas priekšsēdētāja rīcību; nosoda to, ka pretēji Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai (ES) 2019/1937 ([1]) un Komitejas noteikumiem par trauksmes celšanu ([2]) Komiteja nav spējusi aizsargāt trauksmes cēlēju identitāti; pauž dziļu neapmierinātību par to, ka gan bijušais Komitejas priekšsēdētājs, gan bijušais cilvēkresursu un finanšu resursu direktors, kas tagad ir Komitejas ģenerālsekretārs, mēģināja vērsties tiesā pret trauksmes cēlēju;

39. atzinīgi vērtē jauno 2021. gada jūlijā noteikto daudzpakāpju saziņas sistēmu, kas tiek piedāvāta trauksmes cēlējiem (tiešais vadītājs, *OLAF* un kāda ārēja iestāde) un ko papildina ētikas padomdevēju norādījumi un atbalsts;

40. ar bažām norāda, ka, lai gan 2020. gadā provizoriski tiek lēsts, ka kompensācijas un juridiskās palīdzības maksas Komitejai izmaksās aptuveni 150 000 EUR, vēl nav iespējams precīzi noteikt galīgo kopējo līdzekļu summu, kas jau ir iztērēta iepriekšējos gados un ko paredzēts iztērēt šajā lietā turpmāk; mudina Komiteju, sadarbojoties ar tās juridisko dienestu, pieņemt visus nepieciešamos pasākumus, lai pabeigtu šo lietu, tostarp pieprasīt no likumpārkāpēja attiecīgās summas, ko Komiteja izmaksājusi cietušajiem; pauž nožēlu par to, ka ir maz cerību atgūt iztērēto publisko līdzekļu summu, un prasa Komitejai iesniegt Parlamentam detalizētu aplēsi par summām, ko tā cer atgūt;

41. atgādina, ka Parlaments atteicās sniegt Komitejas ģenerālsekretāram apstiprinājumu par 2018. finanšu gada budžeta izpildi, cita starpā pamatojoties uz administrācijas rūpības pienākuma pārkāpumu un bezdarbību, kā arī finansiālām sekām, un pauda dziļu vilšanos par to, ka toreizējais Komitejas cilvēkresursu un finanšu resursu direktors, kas tagad ir ģenerālsekretārs, līdz brīdim, kad tika atteikta 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšana, nav veicis izšķirošus pasākumus, jo īpaši preventīvus un korektīvus pasākumus;

42. atgādina, ka Parlaments saistībā ar 2019. gada budžeta izpildes apstiprināšanu ir aicinājis Komitejas priekšsēdētāju aktīvi iesaistīties sarunās par izlīgumu ar cietušajiem, lai panāktu taisnīgu un apmierinošu vienošanos starp visām pusēm un novērstu jebkādus interešu konfliktus, un aicina Komiteju publiski atvainoties cietušajiem, kas diemžēl nav noticis;

43. pauž nožēlu par to, ka 2020. gadā tika saņemti seši palīdzības lūgumi saistībā ar iespējamiem aizskarošas izturēšanās gadījumiem, kas pierāda, ka spēkā esošie preventīvie pasākumi ir jāpastiprina; ir informēts, ka trīs no šiem lūgumiem ir saistīti ar bijušā I grupas priekšsēdētāja lietu, kas tika nodota Beļģijas tiesu iestādēm; norāda, ka viena lieta tika pabeigta un viena lieta arī ir iesniegta Beļģijas tiesu iestādēm; ar bažām vērš uzmanību uz to, ka 2021. gada

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

([2]) EESK 2016. gada 2. marta Lēmuma Nr. 053/16 A 9. panta 1. punkts.

novembrī Komitejā vēl joprojām nebija pabeigta viena lūguma izskatīšana, tāpēc Parlaments atkārtoti uzsver, ka, lai gan ir jāievēro pienācīga procesuālā kārtība un personas tiesības, šāda novilcināšana kaitē cietušajiem, un tāpēc mudina Komiteju bez turpmākas kavēšanās paātrināt minētā pieprasījuma izskatīšanu un ziņot par šīs lietas virzību;

44. ir informēts par aizskarošas izturēšanās lietu, par ko Komitejai ziņoja trauksmes cēlējs un ko 2020. gada augustā nosūtīja *OLAF*, kura attiecas uz Reģionu komitejas (RK) darbinieku, kas strādā Kopīgajos dienestos, un kurā ir arī pausti apgalvojumi par nepareizu pārvaldību un finanšu pārkāpumiem; aicina Komiteju un RK kopīgi ziņot Parlamentam par *OLAF* veiktās izmeklēšanas rezultātiem, kā arī par visām turpmākām iekšējām pārbaudēm vai izmeklēšanas pasākumiem, kas vēl nav pabeigti;

45. norāda, ka lēmumi par aizskarošu izturēšanos un trauksmes celšanu 2020. gadā tika pārskatīti, un pauž nožēlu par to, ka jauno lēmumu pieņemšana, kuri bija paredzēti 2021. gadā, ir aizkavējusies; atkārtoti uzsver, cik svarīgs ir princips par pienākumu rūpēties par personālu, kas ietver trauksmes cēlēju aizsardzību un jebkāda veida aizskarošas izturēšanās novēršanu, kā arī skaidrus un stingrus cietušo aizsardzības un atbalsta pasākumus; mudina Komiteju piemērot vienotas procedūras aizskaršanas gadījumu izskatīšanai, lai nepieļautu atšķirīgu attieksmi pret cietušajiem, un nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret apsūdzētajiem neatkarīgi no tādiem faktoriem kā hierarhijas līmenis; atgādina Komitejai – apstāklis, ka Civildienesta noteikumi nav piemērojami Komitejas locekļiem, nav uzskatāms par attaisnojumu bezdarbībai; pieņem zināšanai, ka 2022. gada aprīlī Komiteja paziņoja Parlamenta Budžeta kontroles komitejai, ka pārskatītie lēmumi par trauksmes celšanu un par aizskaršanu stājas spēkā attiecīgi 2021. gada 15. decembrī un 2022. gada 4. aprīlī;

46. ir informēts par trim *OLAF* izmeklēšanām, kurās iesaistīta Komiteja un no kurām viena tika pabeigta 2020. gadā, kuru rezultātā nav atrasti nekādi pierādījumi par attiecīgā darbinieka atbildību, un vēl joprojām notiek divas izmeklēšanas, no kurām viena tika sākta 2019. gadā, bet otra – 2020. gadā, kā arī par vienu personāla atlases lietu, kas arī tika izbeigta 2020. gadā, nesākot izmeklēšanu;

47. atkārtoti norāda, ka Savienības iestāžu un struktūru darbinieku un locekļu neētiska rīcība kavē Savienības līdzekļu pareizu pārvaldību un negatīvi ietekmē iedzīvotāju uzticēšanos Savienībai kopumā; ar bažām konstatē, ka, lai gan notiek jau sen novēlotā iekšējā ētikas regulējuma pārskatīšana, nav noliedzams, ka pārāk ilgi Komiteja ir turpinājusi nopietni pārkāpt pienākumu rūpēties par saviem darbiniekiem, nosodāmu vadības stilu dēļ radot nesodāmības un aizskaršanas kultūru, par kuru var tikai paust nožēlu un ko cita starpā ilustrē biežie palīdzības lūgumi un gadījumi, par kuriem ziņots *OLAF*; pauž nožēlu par to, ka nepārprotamās prasības attiecībā uz iekšējo pārskatatbildību ir tikušas pastāvīgi ignorētas, un uzstāj, ka ir jāveic ārēja un neatkarīga izmeklēšana, lai noteiktu Komitejas administratīvās hierarhijas atbildību, un attiecīgā gadījumā piemērotu Civildienesta noteikumu 22. pantu; prasa veikt ārēju izmeklēšanu, lai pārskatītu Komitejas cilvēkresursu procedūras un to efektivitāti, īpašu uzmanību pievēršot sūdzību izskatīšanai par aizskarošu izturēšanos un darbinieku labklājības nodrošināšanai;

Ētikas regulējums un pārredzamība

48. norāda, ka ir izveidota iekšēja darba grupa, kurai uzticēta visa Komitejas ētikas regulējuma kopumā sen vajadzīgā pārskatīšana; ir informēts, ka darba grupa ir izstrādājusi rīcības plānu, ko pieņēma 2021. gada janvārī, un uzstāj, lai tiek pārskatīts Komitejas rīcības kodekss; aicina Komiteju ziņot Parlamentam par šīs analīzes rezultātiem, rīcības plānu un īstenošanas pasākumiem;

49. norāda, ka pēc jaunā Komitejas pilnvaru termiņa sākuma 2020. gada oktobrī īpaša Komitejas locekļu grupa tika pilnvarota pārskatīt Komitejas locekļu rīcības kodeksu, tostarp pastiprināt profilakses pasākumus un iespējamās sankcijas; uzskata, ka rīcības kodeksa pamatā ir jābūt pieredzei, kas gūta saistībā ar aizskarošas izturēšanās lietu, jāatsaucas uz principiem, ko Vispārējā tiesa apstiprinājusi savos nolēmumos un Ombuds savos ieteikumos, un ka tajā līdzās skaidrai un izpildāmai sankciju sistēmai, jāietver konkrēta un raita sūdzību iesniegšanas procedūra, kas cietušos aizsargātu jau no paša procedūras sākuma; ir informēts, ka jaunais rīcības kodekss tika pieņemts 2021. gada janvārī un ka Komitejas locekļiem ir pieejama sīki izstrādāta brošūra par tā īstenošanu; aicina Komiteju izmantot apstiprinātu paraugpraksi, lai palielinātu Komitejas locekļu un viņu aizstājēju informētību un ilgtermiņā uzlabotu Ētikas jautājumu komitejas iekšējo kultūru;

50. norāda, ka jaunajā rīcības kodeksā ir iekļauta pārvietošanas procedūra, saskaņā ar kuru par pārvietošanu lemj pilnsapulce, pamatojoties uz Komitejas prezidija iesniegto priekšlikumu, un par to paziņo Padomei, lai varētu sākt aizstāšanas procedūru; atzinīgi vērtē to, ka pārskatītais reglaments ir saskaņots ar noteikumiem par pārvietošanu, kā noteikts rīcības kodeksā, un apzinās, ka pašlaik notiekošā Komitejas reglamenta pārskatīšana ir nepieciešama, lai šo pārvietošanas procedūru varētu izmantot; aicina Komiteju ātri informēt Parlamentu par šo pārskatīšanu un mudina Komiteju iesaistīties izzinošās sarunās ar Komisiju par iespēju grozīt attiecīgos spēkā esošos noteikumus;

51. ir informēts par četrām sūdzībām, kuras Ombuds izskatīja 2020. gadā un kuras attiecās uz pārredzamības trūkumu, atteikumu piekļūt dokumentiem un – divos gadījumos – atbildes nesniegšanu uz lūgumu; norāda, ka vismaz viens no šiem jautājumiem attiecās uz izdevumu atlīdzināšanu un piemaksām; nosoda pārredzamības trūkumu un mudina Komiteju pilnībā un pārredzami informēt par šo jautājumu;

52. aicina Komiteju arī turpmāk iesaistīties izpratnes veidošanas pasākumos attiecībā uz ētikas regulējumu un trauksmes cēlēju procedūrām; atzinīgi vērtē pēc 2021. gadā pieņemtā lēmuma sākto visu darbinieku, tostarp jaunpienācēju, obligāto apmācību par ētiku un integritāti; aicina Komiteju noteikt, ka šī apmācība Komitejas locekļiem un vadītājiem ir obligāta; atzinīgi vērtē to, ka Komitejas Cilvēkresursu un finanšu direkcijā ir izveidots ētikas koordinatora amats, ko atbalsta jauna ētikas konsultantu grupa; atzinīgi vērtē to, ka ir parakstīta jauna pakalpojumu līmeņa vienošanās ar Komisijas Izmeklēšanas un disciplinārlietu biroju (*IDOC*), lai administratīvas izmeklēšanas padarītu profesionālākas;

53. atzīst, ka Nolīgums starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju par Pārredzamības reģistru organizācijām un pašnodarbinātām personām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā ([3]), un Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2021. gada 20. maija Iestāžu nolīgums par obligātu pārredzamības reģistru atļauj Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru brīvprātīgu iesaistīšanos ([4]); iebilst pret to, ka Komiteja noraida Pārredzamības reģistra izmantošanu, pamatojoties uz to, ka Komiteja ir padomdevēja iestāde; mudina Komiteju rīkoties, lai uzlabotu pārredzamību attiecībā uz sadarbību ar ārējiem interešu pārstāvjiem;

54. norāda, ka iekšējā ombuda izveide ir viens no galvenajiem pasākumiem rīcības plānā, kas pieņemts 2021. gadā, lai stiprinātu Komitejas ētikas sistēmu; norāda, ka lēmums izveidot iekšējo ombudu tika iesniegts kā vienošanās, ko atbalstīja darbinieki, lai gan patiesībā Komitejas personāla komiteja par to bija paudusi negatīvu atzinumu; atkārto Komitejas personāla komitejas un juridiskā dienesta iebildumus attiecībā uz priekšlikumu par iekšējā ombuda neatkarību, objektivitāti un konfidencialitāti; apšauba šāda iekšējā ombuda nepieciešamību, ņemot vērā, no vienas puses, cilvēkresursu ierobežojumus un, no otras puses, ētikas konsultantu, konfidenciālo jautājumu konsultantu esību un jo īpaši vienošanos ar *IDOC*; mudina Komiteju pievērsties jau spēkā esošo ar ētiku saistīto mehānismu īstenošanai, vienlaikus piešķirot atbilstošu personālu likumdošanas darbam, koncentrējoties uz pieņemto pasākumu pašreizējo efektivitāti; atgādina, ka Ombuds savā ziņojumā SI/2/2018/AMF par cieņas ievērošanu darbavietā ES iestādēs un aģentūrās norāda, ka tādu izmeklētāju atrašana, kuri tiek uzskatīti par objektīviem un taisnīgiem, var būt īpaši sarežģīta mazās iestādēs, un iesaka neatkarības un neitralitātes garantēšanai izmantot ārējus un neatkarīgus izmeklētājus, nevis iekšējos resursus;

55. atkārtoti prasa veikt turpmākus uzlabojumus attiecībā uz Komitejas locekļu ārējām darbībām, ņemot vērā Ombuda ieteikumu ziņojumā „Virpuļdurvju efekts – ES Civildienesta noteikumu 16. panta īstenošana vairākās ES iestādēs, struktūrās un aģentūrās", lieta SI/2/2017/NF; norāda uz Komitejas lēmumu veikt detalizētu analīzi, lai novērtētu, cik lielā mērā tiek īstenoti dažādie Ombuda ieteikumi, kas sniegti minētajā ziņojumā; aicina Komiteju paātrināt lēmuma pieņemšanu par pašreizējā lobēšanas un interešu aizstāvības regulējuma pārskatīšanu, lai arī stiprinātu tās sistēmu nolūkā izvairīties no iespējamiem interešu konfliktiem;

([3]) OV L 277, 19.9.2014., 11. lpp.
([4]) OV L 207, 11.6.2021., 1. lpp.

Digitalizācija, kiberdrošība un datu aizsardzība

56. atzīst, ka Covid-19 pandēmijas uzliesmojums paātrināja jau pastāvošo tendenci vienkāršot un digitalizēt saziņas līdzekļus un administratīvos procesus, piemēram, datorizētas finanšu aprites pieņemšanu; uzskata, ka 2020. gada martā ieviestie pārbaudītie uzlabojumi ir jāiekļauj organizatoriskajā struktūrā un jāpiemēro arī pēc pandēmijas;

57. norāda, ka IT budžets 2020. gadā bija 7 500 000 EUR salīdzinājumā ar 4 900 000 EUR 2019. gadā, t. i., tas palielinājās par 53 % galvenokārt tāpēc, ka no citām budžeta pozīcijām tika pārvietotas neizmantotās apropriācijas, lai turpinātu risināt IT jomā neizpildītos uzdevumus; atgādina, ka budžeta pārvietojumi nevar aizstāt jebkuram IT pakalpojumam nepieciešamo strukturālo finansējumu;

58. norāda, ka līdz 2020. gada beigām Komiteja visiem darbiniekiem bija nodrošinājusi portatīvos datorus, savukārt pēc pieprasījuma tika nodrošinātas augstas kvalitātes austiņas, un to kopējās izmaksas bija 322 462 EUR; ir informēts, ka 2021. gada janvārī Komiteja pieņēma lēmumu par vienreizēja maksājuma izmaksu pēc atbilstīgo darbinieku pieprasījuma, lai segtu ārkārtas izmaksas, kas saistītas ar obligāto tāldarbu (tika iesniegti 563 pieprasījumi, kuru kopējā summa bija 107 271 EUR);

59. atzinīgi vērtē īpašos mērķuzdevumus kiberdrošības jomā, kas izklāstīti Komitejas digitālajā stratēģijā; atzinīgi vērtē ciešo sadarbību ar ES iestāžu un aģentūru datorapdraudējumu reaģēšanas vienību (CERT-EU), kas ir Komitejas IT drošības pamats;

60. pauž atzinību Komitejai par tās locekļu portāla, *Phoenix* un *Adonis* dokumentu darbplūsmas rīka ievērojamo uzlabojumu un par progresu, kas gūts attiecībā uz hibrīda mākoņdatošanas vidi, kas ir pēdējais digitālās darbavietas elements; norāda, ka Komitejas iekštīklā tās locekļu sadaļa tika pilnībā pārveidota, lai radītu vienotu kontaktpunktu; atzinīgi vērtē sertificēta elektroniskā paraksta, kā arī citu attālo un digitālo rīku izmantošanu elektroniskai parakstīšanai;

61. norāda, ka iepriekšējos gados Komitejas iekšējā revīzija gandrīz pilnībā ir bijusi koncentrēta uz procedūru un procesu pareizības analīzi un novērtēšanu un mazākā mērā uz darījumu revīziju; aicina izstrādāt īpašu plānu, lai Komitejā veicinātu attālinātas vai digitālas iekšējās revīzijas veikšanu; norāda, ka pēc Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja pieprasījuma Komiteja kartēja personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm un secināja, ka nav skartas nekādas darbības; norāda, ka Komiteja parakstīja reģistrācijas dokumentu, sasaistot to ar iestāžu pamatlīgumu ar *Microsoft*, un ka tā vairs nav noslēgusi individuālus nodalītus licences līgumus ar *Microsoft*; mudina Komiteju par prioritāti noteikt atklātā pirmkoda tehnoloģijas, lai saglabātu kontroli pār savām tehniskajām sistēmām, izvairītos no atkarības no viena pārdevēja un tā „tehnoloģiskā slazda", nodrošinātu stingrākus lietotāja privātuma un datu aizsardzības pasākumus un palielinātu drošību un pārredzamību sabiedrības interesēs;

Ēkas un drošība

62. ir informēts, ka Komiteja un RK īsteno ilgtermiņa ēku stratēģiju, kurā galvenā uzmanība pievērsta ģeogrāfiskajai koncentrācijai un biroju izmantošanas reorganizācijai; norāda uz atbildīgās darba grupas uzskatu, ka ir svarīgi iegūt papildu ēku ar apmēram 200 cilvēku ietilpību, lai varētu radīt labus darba apstākļus; norāda, ka, pamatojoties uz minēto analīzi, Komiteja un RK vienojās par B100 ēkas īres līguma pārņemšanu no Eiropas Ārējās darbības dienesta un ka Komitejas prezidijs un RK prezidijs 2020. gada pēdējā ceturksnī apstiprināja administratīvā nolīguma projektu; ir informēts, ka Covid-19 pandēmijas dēļ šis process aizkavējās;

63. atzinīgi vērtē uzlabojumus ēku stratēģijas galvenajās jomās, proti, esošo ēku atjaunošanu, lai izveidotu veselīgākas darba vietas, kas būtu pielāgotas ergonomiskajiem standartiem, drošības līmeņa paaugstināšanu, elektroenerģijas patēriņa samazināšanu un saistību ievērošanu vides jomā;

64. norāda, ka pēc B100 ēkas pārņemšanas 2021. gada septembrī tiek veiktas pārbaudes un azbesta piesārņojuma mazināšana; aicina Komiteju un RK regulāri uzraudzīt šīs ēkas stāvokli un pastāvīgi par to informēt personālu; atgādina par 2021. gada 20. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par darba ņēmēju aizsardzību pret azbestu ([5]),

([5]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0427.

Vide un ilgtspēja

65. atzinīgi vērtē ilgtspējas, vides un pieejamības standartu, tostarp Savienības vides vadības un audita sistēmas (*EMAS*) standartu iekļaušanu Komitejas un RK ēku stratēģijā; norāda, ka kopš vides pārvaldības sistēmas izveides Komiteja un RK ir veikušas dažādus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot ēku energoefektivitāti un samazināt oglekļa pēdas nospiedumu; atzinīgi vērtē darba grupas izveidi, kas veltīta zaļajam kursam, un ir informēts, ka tiek veikts pētījums par Komitejas un RK oglekļneitralitāti līdz 2030. gadam; atzinīgi vērtē Komitejas dalību Parlamenta siltumnīcefekta gāzu emisiju izlīdzināšanas shēmā un to, ka Komitejai ir īpaša budžeta pozīcija, lai nodrošinātu attiecīgās apropriācijas; atzinīgi vērtē to, ka Komitejas patērēto elektroenerģiju nodrošina tikai un vienīgi no ilgtspējīgiem avotiem iegūta zaļā enerģija; turklāt mudina Komiteju visās ēkās uzstādīt saules enerģijas paneļus, lai palielinātu Komiteja oglekļa dioksīda emisiju efektivitāti;

66. norāda uz vairākiem konkrētiem pasākumiem, kas veikti, lai samazinātu papīra izmantošanu, un mudina Komiteju pieņemt pienācīgu datorizētas darbības politiku; atzinīgi vērtē to, ka papīra daudzums, ko patērē viena persona dienā, 2020. gadā salīdzinājumā ar 2019. gadu ir samazinājies par 52 % un salīdzinājumā ar 2015. gadu – par 81 %;

67. atzinīgi vērtē konkrētus pasākumus, kurus Komiteja ieviesusi, lai veicinātu ilgtspējīgu pārvietošanās veidu izmantošanu, piemēram, dienesta velosipēdus, velosipēdistiem paredzētu infrastruktūru un žetonu sistēmu, lai ārkārtas apstākļos piekļūtu autostāvvietām; norāda, ka mobilitātes politika ietver finansiālu atbalstu velosipēdistiem un darbiniekiem, kas iegādājušies sabiedriskā transporta sezonas biļetes, savukārt darbinieki, kas saņem abus maksājumus, atsakās no tiesībām izmantot autostāvvietas;

68. pieņem zināšanai Komitejas apņemšanos īstenot 17 Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un rīkoties atbilstīgi šiem mērķiem un attiecīgajām Savienības stratēģijām; uzsver, ka Komitejai ir Ilgtspējīgas attīstības novērošanas centrs, kura mērķis ir veicināt ilgtspēju Savienībā;

69. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja kopā ar Komisiju kopīgi pārvalda aprites ekonomikas jautājumos ieinteresēto personu platformu;

Komunikācija un daudzvalodība

70. norāda, ka 2019. gada oktobrī Komitejas prezidijs pieņēma jaunu Komitejas logotipu, kas atspoguļo Savienības iestāžu logotipus; uzskata, ka šīs izmaiņas veicinās Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru tēla pamanāmību sabiedrībā un tā saskaņotību;

71. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja, rīkojot vairākus nozīmīgus pasākumus un darbības tiešsaistē, ir spējusi pielāgot savu komunikācijas stratēģiju Covid-19 pandēmijas kontekstā, lai vieglāk sasniegtu lielāku sabiedrības daļu un veicinātu saziņu ar ieinteresētajām personām un iedzīvotājiem; uzsver, ka 2020. gada jūlijā Komiteja ikgadējās balvas pilsoniskajai sabiedrībai vietā pasniedza vienreizēju balvu „Pilsoniskā sabiedrība pret Covid-19”, lai apbalvotu bezpeļņas iniciatīvas, kuras īsteno privātpersonas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un privāti uzņēmumi un kuru mērķis ir cīnīties pret Covid-19 krīzi un tās sekām;

72. uzsver, ka viss darbs saistībā ar Komitejas atzinumiem un informatīvajiem ziņojumiem ir pieejams visās oficiālajās valodās un ka Komitejas tīmekļa vietne atbilst Savienības pieejamības standartiem, ko piemēro publiskā sektora struktūrām;

73. atzinīgi vērtē Komitejas iesaistīšanos konferencē par Eiropas nākotni, palīdzot šai demokrātiskajai darbībai labāk sasniegt organizētu pilsonisko sabiedrību; turklāt mudina Komiteju palīdzēt tās locekļiem piedalīties vietējos dialogos ar iedzīvotājiem un pilsonisko sabiedrību par Eiropas jautājumiem;

Iestāžu sadarbība

74. atzinīgi vērtē efektīvo Parlamenta un Komitejas divpusējo sadarbību, kas pastāvīgi paplašinās; mudina Parlamentu un Komiteju turpināt priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku regulārās sanāksmes un pastiprināt attiecīgo referentu lietišķo sadarbību ar politiskajām grupām un darba sagatavošanas struktūrām, kurās darbojas to locekļi; uzskata, ka Komitejas politiskajai sadarbībai ar Parlamentu, Padomi un Komisiju ir jābūt sistemātiskākai, ņemot vērā Komitejas kā Savienības sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāves nozīmi;

75. uzsver, ka tika pārskatītas pakalpojumu līmeņa vienošanās ar četriem Komisijas dienestiem (PMO, DIGIT ĢD, Budžeta ĢD un Cilvēkresursu ĢD) un tika pievienoti papildu pakalpojumi;

76. uzsver, ka ir pieņemts jauns Komitejas un RK administratīvās sadarbības nolīgums, kas stājās spēkā 2021. gada 1. novembrī un kas stiprina sadarbības pārvaldību un kontroles mehānismus, lai nodrošinātu Kopīgo dienestu efektīvu pārvaldību; ar gandarījumu norāda, ka Komiteja uzskata jauno nolīgumu par mūsdienīgāku un vienkāršāku nekā iepriekšējais un par būtisku instrumentu Komitejas un RK turpmākas sinerģijas radīšanai;

77. atkārto iepriekšējā budžeta izpildes apstiprināšanas ieteikumā pausto nostāju, ka ir nepieciešams pilnībā īstenot Parlamenta, Komitejas un RK parakstīto sadarbības nolīgumu, no kura 60 tulkotāji, tostarp 36 no Komitejas, tika nodoti Parlamentam apmaiņā pret piekļuvi Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta pakalpojumiem; šajā sakarībā uzsver Komitejas darbinieku trūkumu politikas jomās, kas negatīvi ietekmē Komitejas pilnvaru izpildi;

Covid-19 pandēmija

78. ir informēts, ka Covid-19 pandēmija ir būtiski ietekmējusi Komitejas darbību, jo īpaši tāpēc, ka tās locekļi dodas uz Komitejas telpām, lai apspriestu Komitejas atzinumus un rezolūcijas; atzīst kopīgos centienus, kas nodrošināja nepārtrauktu atbalstu Komitejas politiskajām darbībām;

79. norāda, ka, lai nodrošinātu darbības nepārtrauktību, Komiteja koordinēja visus profilakses un aizsardzības pasākumus, kas kopš 2020. gada marta ieviesti daudzpusīgā veselības profilakses stratēģijā, aprakstot visus veiktos fiziskos, operatīvos un medicīniskos pasākumus, piemēram, paplašināto tāldarbu, IT un videokonferenču aprīkojumu, veselības aizsardzībai un drošībai telpās nepieciešamo aprīkojumu un procesu dematerializāciju;

80. norāda, ka Covid-19 pandēmijas īpašo iezīmju dēļ spēkā esošais darbības nepārtrauktības plāns tika uzskatīts par nepietiekamu mērķa sasniegšanai un ka tādēļ Komiteja izveidoja īpašu darba grupu, kuru vadīja Cilvēkresursu nodaļas vadītājs un ar kuru notika plaša saziņa gan Komitejā, gan ar citām iestādēm; uzsver, ka ir svarīgi ieviest darbības nepārtrauktības pasākumus, lai pēc iespējas labāk sagatavotos iespējamiem postošiem notikumiem nākotnē;

81. augstu vērtē pieeju, kurā prioritāra ir Komitejas locekļu un darbinieku veselība un drošība, pielāgojot organizāciju pastāvīgi mainīgajai situācijai; konstatē, ka tāldarba ziņā ir pieņemta vispārēja atkāpe, lai strādātu no ārvalstīm, attiecībā uz i) darbiniekiem, kuri ceļošanas ierobežojumu dēļ ir iestrēguši savā mītnes valstī, ii) kuriem ir apgādājams vai slimu radinieks ārvalstīs, vai iii) pēc pieprasījuma, ievērojot konkrētus nosacījumus; uzskata, ka lēmumam, ar kuru atļauj tāldarbu no ārvalstīm, bija pozitīva ietekme uz psiholoģiskā stresa un kavējumu samazināšanu;

82. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja un RK cieši sadarbojās un turpina to darīt attiecībā uz tādu pasākumu saskaņošanu kā piekļuve ēkām, higiēnas un tīrīšanas protokoli; uzsver, ka koordināciju veicināja darbības nepārtrauktības nodrošināšanas darbinieku savstarpējā klātbūtne katrā Covid-19 pārvaldības grupā;

83. uzsver, ka Covid-19 pandēmijas laikā tika veiktas pamatdarbības, kas Komitejai ļāva pārstāvēt sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā, atbalstot Savienības iestādes pašreizējās krīzes situācijas risināšanā;

84. pauž gandarījumu par nodomu izmantot pandēmijas laikā gūto pieredzi un izstrādāt jaunu tāldarba/darba laika politiku, kā arī konstatē, ka pašreiz notiek sociālais dialogs par šo jautājumu; Mudina Komiteju iekšējās pārvaldības stratēģijā pilnībā integrēt saistībā ar Covid-19 pandēmiju gūto pieredzi darbības nepārtrauktības, pieejas krīzes pārvarēšanai, IT reaģētspējas, organizācijas noturības, pienākuma rūpēties par saviem darbiniekiem, iekšējās komunikācijas efektivitātes un darba procesu elastīguma ziņā.